

la roba posada i no acabem d'entrar en calor. Ens decidim a mirar el termòmetre, el qual marca sobre la cota dels 3.000 metres -25° , a més ha començat a fer un fort vent, no hi ha ni un núvol. Anem per la morrena de la gelera, per després fer una gran diagonal a la dreta per anar a buscar la gelera du Mont Grand Paradis. La pujada es bastant tècnica i dura, ja que hem d'anar en compte amb les esquerdes, els cerats i amb els forts pendents de neu dura, a més de les condicions climàtiques. No ens aturem en cap moment fins arribar al capdamunt de la gelera, lloc on coincideixen les rutes de pujada dels dos refugis. Aquí tots els grups ens hem d'aturar obligatòriament per deixar els esquís i posar-nos els grampons. El vent s'ha emportat tota la neu i ha deixat a la vista el gel d'aquest últim tram que queda. Estem sobre la cota dels 3.600 metres d'alçada. Entre el fred, el vent i el gel fa que la majoria dels grups abandonin en aquest punt, solament quedem nosaltres i quatre francesos que van a peu encordats amb un guia local.

La pujada fins a la Finestra del Roc (3.894 metres) és relativament ràpida, encara que hi ha diferents passos delicats degut al gel. A partir d'aquí comença la cresta fins al cim, ens trobem amb algun pas exposat però ben equipat. Finalment arribem al cim de 4.061 metres, i com és el costum, ens abracem a la Madonnina, (figura metàl·lica de la Verge Maria que hi ha al cim). Curiosament ha deixat de fer el fort vent i la temperatura ha pujat una mica, -18° . Ara és el moment de buscar la brúixola per buscar el nord. És el que faig sempre quan arribo a dalt d'un cim.

La baixada fins els esquís és perillosa, com sabeu sempre és més difícil baixar que pujar. El gel ens obliga a anar molt lents, hem de tenir molta precaució i hem d'anar molt en compte de no rrelliscar, tindria un desenllaç fatal. Tot seguit ens calcem els esquís per fer un fantàstic descens, seguim la mateixa ruta de pujada, fins al refugi, on tornem a passar la nit. Ha estat un dia complert d'unes 8 hores de ruta. L'ambient del refugi ha millorat molt, avui hi ha molta gent. El guarda del refugi ens pregunta per la nostra pujada, està interessat per poder informar als grups que demà volen anar al cim.

Ens despertem el divendres amb el brogit de la gent que va amunt i avall, a fora està nevant. Després d'un esmorzar relativament tranquil, decidim baixar al pàrquing abans de perdre del tot la visibilitat, que ja es prou dolenta. Ens equipem i iniciem el descens, avui no fa gaire fred i entrem aviat en calor, -5° . Una vegada al cotxe la nevada es fa encara més copiosa, i ens canviem de roba com podem. Decidim tornar a casa pel reparat túnel del Mont Blanc. Enganxem la cua pertinent degut a la gran nevada que cau a la Vall d'Aosta, a l'altre cantó, a Chamaonix, també neva intensament. Fem tot el recorregut fins a casa amb mal temps.

Sortida de Setmana Santa any 2008

Components: Biel Grau, Josep Viñeta i Ramon Marques de l'UEC de la Vall del Tenes i Carles Garcia de l'AEG.

Carles Garcia

Cara nord-oest del Gran Paradis.
Foto: Carles Garcia.